

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: *Koncept populismu a analýza politiky Silvia Berlusconiho (ÚPOL, FF UK, 2013, 64 stran textu, bez seznamu literatury)*

Autor práce: Dominika Cabicarová

Autor posudku: Radek Buben

Práce Dominky Cabicarové se věnuje populárnímu a neustále aktuálnímu fenoménu, totiž působení S. Berlusconiho v italské politice a jeho vztahu k populismu. Studii autorka rozdělila na teoretickou a analytickou část. V obou autorka vychází ze standardní literatury k tématu, anglosaské a italské provenience a její orientace v tématu je solidní.

Cabicarová si uvědomuje, že populismus není nesporný a jasně vymezený termín, naopak, chápe celou řadu problémů spojených s jeho studiem. Nepoužívá ho tedy aprioristicky pre-determinovaně, ačkoli je od počátku jasné, že S. Berlusconi jí jako populistu „vyjde“. Určitým problémem je, že ve svém shrnutí konceptů prakticky neodlišuje mezi přístupy, které se mnohdy navzájem vylučují (extenzivní vs. úzké, diskurzivní vs. institucionální atd.) a řada z teoretických přístupů se neprojevuje v empirické části. Autorka z odlišných konceptualizací fenoménu vybírá určité charakteristiky populismu, aniž by si někdy uvědomila, že vytrhává některé definiční atributy z uzavřených konceptů a mísí je s atributy konceptů jiných (viz část 3.3.1.). Chybou pak je absence vymezení toho, co je to postmoderní populismus. Jde o novou formu populismu? Je to jeden z druhů nějakého rodu populismů? Atd.

V případě práce se zahraniční literaturou oceňuji snahu autorky o překlady přímých citací, byť jejich kvalita je drobně kolísavá. Přesto, autorka tím ukazuje zodpovědnost a pracovitost, s nimiž k práci přistoupila.

Analytická část má také své silné a slabší stránky. Pochválit je třeba fakt, že D. Cabicarová se solidně orientuje v italských politických reáliích, což ukazuje její zasvěcená interpretace tzv. První republiky a jejího stranického systému, jehož krize umožnila nástup berlusconismu a determinovala konečnou podobu tohoto fenoménu. Stejně tak je třeba ocenit použití opravdu relevantní literatury (Lepre, Ginsborg aj.) v této části. Problematičtější však je její obrat od analýzy strukturálních determinant k důrazu na Berlusconiho osobu jako takovou. Cabicarová se koncentruje primárně na osobnost premiéra-zpěváka a řadu aspektů jeho života a z práce se poněkud vytrácí práce se širšími souvislostmi transformace Itálie v 90. letech (byť zcela neabsentuje). Studii by možná slušelo zmínění

sociologických studií a průzkumů, ukazujících přesuny elektorátu v procesu kolapsu tamního stranického systému, nemluvě o politické geografii. I tyto pasáže však jsou postaveny na relevantních odborných zdrojích nebo kvalitních pracích populární povahy a nikoli na internetových „perličkách“ na téma Berlusconi.

Práce splňuje všechna podstatná formální kritéria daného typu studie: shrnutí literatury, vymezení zkoumaného problému atd. Rešeršní práce autorky je na velmi vysoké úrovni a použitá literatura náleží mezi tu nejrelevantnější. Jazyk práce odpovídá jejímu žánru. Je vidět, že se práci na studii autorka opravdu věnovala.

Doporučuji k obhajobě se známkou **velmi dobře**.